

Vestens finanssystem på afgrundens rand:

Kun fire-magters Nye Bretton Woods kan forhindre kaos

Det vestlige monetære system hænger i en tynd tråd. Den øjeblikkelige panik i Tyrkiet, Argentina og andre steder lattede lidt i dag, men problemet er ikke lokaliseret til et eller flere krisepunkter – det er systemisk, resultatet af de sidste 10 års afvisning af at ændre de politikker, der forårsagede nedbruddet i 2008. Da Wall Street eksploderede i 2008, viste Bush og Obama deres sande farver – Union Jacks røde, hvide og blå farver, ikke USA's flag – idet de afviste at gennemføre Lyndon LaRouche's opfordring til at genoprette FDR's Glass-Steagall lov, samtidig med at der blev vedtaget lovgivning, der fremmede fuldt afkast af derivatspekulationen på bekostning af realøkonomien. Dette førte til befolkningens oprør, som udtrykt ved valget af Donald Trump, der lovede at genoprette den amerikanske industrielle økonomi og afslutte den evige imperialistiske krigsførelse.

Som LaRouche insisterede på efter nedbruddet i 2008, kan Glass-Steagall alene imidlertid ikke længere gøre jobbet. Intet mindre end en helt ny global finansiel orden kan få succes med at erstatte 'Casino Mondial' (verdenskasinoet) med dets flydende valutakurser og tøjlesløs spekulation, der har optaget pladsen for investeringer i realøkonomien, med IMF og ECB som 'håndhævere'. En sådan ny Bretton Woods tilgang er nødvendig, idet faste valutakurser må genoprettes i et system baseret på guldreserver, mens projekter i regi af 'Den Nye Silkevej', baseret på national kredit udvider produktiviteten og trivslen for hele menneskeheden.

At opnå et sådant nyt paradigme kræver, at Donald Trump sætter sig ned med lederne af de tre andre stormagter i verden – Rusland, Kina og Indien – for at formulere en ny Bretton Woods-aftale. Dette var LaRouche's indsigt i 2009, at kun disse fire stormagter, der handler i enighed, ville have magt til at erstatte det Britiske Imperium med et nyt finanssystem blandt suveræne nationer, et system baseret på reel udvikling. Denne vision blev bekræftet på det historiske BRICS-topmøde i Sydafrika i sidste måned, hvor Rusland, Kina og Indien forpligtede sig til at udvide ånden og funktionen af Den Nye Silkevej til hele Afrika og den såkaldte udviklingssektor.

Trump har gentagne gange erklæret, at Xi Jinping, Vladimir Putin og

Narendra Modi er venner, på trods af en massiv indsats af briterne og deres aktiver i USA for at vende nationen imod både Rusland og Kina. Nu er Russiagate-fidusen afsløret og kan muligvis snart blive afsluttet, idet anklagerne bliver de anklagede. Trumps advokat Rudy Giuliani erklærede, at det er på tide, at Obamas CIA-chef John Brennan bliver bragt til en storjury for hans kriminelle forbrydelse sammen med den britiske efterretningsagent Christopher Steele, der orkestrerede det igangværende kupforsøg mod USA's regering. Ledende kongresmedlemmer er nu fokuserede på den britiske efterretningstjenestes rolle i Russiagate-kupforsøget. Denne udrensning af det imperialistiske britiske snavs inden for det amerikanske etablissement skal afsluttes med det samme, og straks frigøre Trump til at gøre, hvad han nødvendigvis må gøre, gennem fire-magts afstemningen: skabe et nyt Bretton Woods.

[Pengekrisen bliver værre – kun LaRouches nye Bretton Woods kan stoppe det](#)

I takt med at den omsiggribende internationale 'valutakrise' truer et voksende antal banker, meddelte den russiske finansminister Anton Siluanov på nationalt tv i søndags, at Rusland fortsat vil formindske sine beholdninger af amerikanske statsobligationer og bruge rubler og andre valutaer til handelsbetalinger; dette blev rapporteret i en pressemeddelelse fra RIA Novosti. Den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan og finansminister Berat Albayrak har også meddelt, at det er hensigten at benytte andre betalingsvalutaer end dollar.

Rublen og den tyrkiske lira er blandt vigtige valutaer, som nu styrtdykker på baggrund af en enorm og skælvende global boble af lavkvalitets, virksomhedsgæld, skabt af centralbankernes misforståede trykning af penge igennem et årti. Af den del af den globale virksomheds-gæld på 75 billioner \$, som er 'rated', er mere end halvdelen klassificeret 'junk' eller lige en tand over 'junk'. De faldende valutaer efterlader nu nogle af de mere kortsigtede klumper af denne lav-kvalitetsgæld helt ubetalelig. Det har stået klart igennem det sidste års tid, at stigende rentesatser i USA og Europa ville skubbe en masse af denne gæld ud i 'default' (misligholdelse -red.)

For Tyrkiets vedkommende er 180 milliarder ud af samlet 337 milliarder dollars i virksomhedsgæld, pålydende i dollar, kortsigtet, med mindre

end et års løbetid – og der er endnu mere pålydende i euro. Den tyrkiske økonomi og industri vokser hurtigt, og statsgælden er lav, men det spekulative angreb på valutaen følgende annonceringen af de amerikanske told-tariffer, overtrumfer dette.

Ikke alene er store europæiske banker, især de franske og spanske, stærkt eksponerede for denne, nu giftige, virksomhedsgæld; det er også store statsbanker i Gulf-staterne. Og der er andre såkaldte 'emerging country'-valutaer, og måske endda nogle europæiske, der allerede er på spanden, eller på vej til det, på baggrund af den styrkede dollar.

Tyrkiet har i dag indført delvis kapitalkontrol på sine banker, samtidig med at deres reservekrav på udlån reduceres med 0,25 %. Det har også forbudt 'short-selling' af aktier. Disse foranstaltninger holdt fredag faldet af liraen på omkring 7,15/ dollar, fra 6,9/ dollar; under det niveau, hvor tyrkiske banker sandsynligvis vil krakke.

De russiske og tyrkiske meddelelser rejser faktisk spørgsmålet om en øjeblikkelig indsats for at lancere et nyt Bretton Woods monetært system, som beskrevet og foreslået af EIR's grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, igennem mange år.

Den amerikanske dollar – som faktisk længe har været 'London-dollar', da de fleste dollars er blevet udstedt på Londons eurodollar-markeder – har været verdens reservevaluta uden guldreserver siden 1970'erne. Overgangen til at bruge andre valutaer til handelsafregninger kan ske ved aftaler blandt andre store lande – dvs. BRICS, som Tyrkiet offentligt ønsker at deltage i. Men uden enighed om at tage skridt til et nyt guldbaseret system med faste valutakurser, en ny Bretton Woods-aftale, vil disse 'sideaftaler' for handelsafregning ikke stoppe finanskrisen. Faktisk kan de føre til yderligere kaotiske valutaudsving og spekulative angreb.

Finanssystem i krise:

De kommende uger kan byde på store

forandringer

De nærmeste uger kan byde på meget dramatiske forandringer, hvis der satses fuldt ud på at forsvare Donald Trumps præsidentskab fra de sidste tre års angreb fra britisk efterretningstjeneste, og skubbe USA med i Bælt- og Vejinitiativet og de store infrastrukturprojekter. Dette kan lykkes. Det betyder en kamp for at stække den Demokratiske Nationale Komité's plan for rigsretssag (mod Trump -red.) – krævet af Londons medier siden dagen hvor Trump blev indsat – før det kan iværksættes. Og det betyder at besejre de britiske dogmer for supermagtskonfrontation og frihandel, der stadig inficerer hele Kongressen og kredse omkring præsidenten.

For det første kan 'Muellergate'-skandalen eksplodere fuldt ud, mellem nu og den 28. august, hvor den forhenværende nummer 4 i Justitsministeriet, Bruce Ohr, er indstævnet til at vidne foran to udvalg i Repræsentanternes Hus. Dette er skandalen proklameret af præsidentens advokat Rudy Giuliani, skandalen om den McCarthy-agtige "undersøgelse, der er værre end den (ikke-) forbrydelse", som det er at ønske USA gode forbindelser med Rusland. Efterhånden som der kommer information ud om Ohrs centrale rolle i skandalen, kommer potentialet for, hvad en fuld af-klassificering ville afsløre, til syne. Det er nu afsløret, at den højtstående britiske MI6-agent Christopher Steele, der var i konstant samarbejde med justitsministeriet gennem Ohr, længe efter at FBI formodedes at havde brudt kontakten med ham, havde advaret om "katastrofale konsekvenser" for den britiske anti-Trump kampagne, hvis Ohr var blevet fyret, da hans foresatte Sally Yates blev det.

Efterhånden som kongresudvalgene skyder sig ind på Ohr-Steele samarbejdet og alt imens MI6-Brennan-CIA-samarbejdet allerede nu står afsløret, kan den amerikanske offentlighed blive opdnet til at stoppe de indlysende britiske bestræbelser for at fjerne endnu en amerikansk præsident, som er frygtet af London.

EIR's nye angreb på denne skandales lugt af 'det Britiske Imperium', forfatter Barbara Boyds artikel "Fisken stinker fra hovedet af", skal masse-cirkuleres via internettet og sociale medier, såvel som til kongressen, mellem nu og den 28.

Samtidig er det transatlantiske finanssystem truet af at eksplodere i den nærmeste fremtid. På baggrund af en enorm boble af virksomhedsgæld, af hvilken det meste officielt er rangeret som 'junk' eller lige over 'junk', styrtdykker en række store valutaer pludselig dramatisk, og vælter store lunser

af denne gæld over til 'default' (misligholdelse) i løbet af de kommende måneder, og truer dermed øjeblikkeligt de i London baserede megabanker. Sanktioner og 'strafafgifter' bidrager til krisen. Blandt de faldende valutaer er den russiske rubel.

Denne generelle finanskriser lader sig ikke afvende ved en forventning om, at disse lande hæver renten ud over ågersatser, eller decimerer deres offentlige tjenester, eller går til det mislykkede IMF.

Løsningen blev beskrevet fuldt ud af EIR's grundlæggende redaktør Lyndon LaRouche år forinden det sidste globale økonomiske sammenbrud. Løsningen indebærer en øjeblikkelig aftale blandt, i dag, BRICS-nationerne og USA, for et nyt Bretton Woods monetært system med faste valutakurser og fælles kreditaftaler til fremme af eksport af kapitalgoder og infrastrukturprojekter.

Helga LaRouche noterede i dag, at den internationale orden, sådan som den plejer at være, er ved at disintegrere, og at "den sikre grund", i den forbindelse, er Lyndon LaRouches lange historik med at formulere et nyt Bretton Woods-system til fremme af produktiv kreditudstedelse og 'fire love' for økonomisk genopretning, startende med Glass-Steagall.

For det tredje, er der, af Keshia Rogers, kandidat til Kongressen for Texas, blevet åbnet et bredt spor for Trump-præsidentskabet til samarbejde med Kinas Bælt- og Vejinitiativ med forslaget om et "Nordamerikansk Bælt- og Vejinitiativ (NABRI), hvor USA og Mexico arbejder sammen med Kina, som allerede er midt i nye infrastrukturprojekter overalt i Latinamerika.

Trump er i gode diskussioner med Mexicos nyvalgte præsident, som har fremsat sine egne forslag til Trump om samarbejde om jernbane- og energi-infrastrukturprojekter på tværs af grænsen og ind i Mellemamerika. Trump forudsiger helt op til hans middagsaftale med amerikanske forretningsfolk den 7. august stadig gode amerikanske økonomiske relationer med Kina. Hans kommentarer vedrørende Kina synes at være blevet direkte fejlrapporteret på en opildnende måde af den førende hovedstadsavis, The Hill, hvilket antyder desperation for at forhindre Trumps samarbejde med sin gode ven, præsident Xi Jinping.

Men kandidat Keshia Rogers "'NABRI"-forslag kan få det til at ske, hvis det får landsdækkende støtte.

For det fjerde, ser det demokratiske partis lederskab til med ubehag, mens dele af den genoplivede arbejderbevægelse giver kvalificeret

politisk støtte til præsidenten. Nogle af dens primærvalg rundt om i landet bliver vundet af kandidater fra partiets venstrefløj, for hvem DNC's (Demokraternes National Komité) intention om rigsretssag mod præsident Trump ikke er en prioritet. De ønsker at besejre frihandel og spekulation på Wall Street.

LaRouches 'fire love', Bælt- og Vejinitiativet og et nyt Bretton Woods monetært system er de eneste midler til at gøre dette.

Amerikas sande 'Special Relationship' er med Gottfried Leibniz' ideer

Et overstrakt og eksponeret britisk imperium udsendte i denne uge deres forsvarsminister, Gavin Williamson, til Washington, D.C. for at prøve at få Washington tilbage til det "særlige forhold", "Special Relationship", spændetrøjen, uden hvilken dets århundrede lange greb om global magt ville falde sammen. Williamson brugte den 7. august en stor politisk tale til tænketanken 'Atlantic Council' i Washington D.C. til at forsøge at mobilisere en total vestlig konfrontation med Rusland og Kina, og at tvangsfodre sit publikum med kæmpeløgnen om, at "USA aldrig har haft eller aldrig vil få en mere pålidelig allieret end Storbritannien."

I løbet af sidste uge blev der faktisk lanceret nye farlige provokationer mod Rusland og Kina, herunder udenrigsministeriets annoncering af nye sanktioner mod Rusland, til hvilke premierminister Dmitry Medvedev prompte reagerede ved at advare om, at "hvis vi ender op med noget som et forbud mod bankaktiviteter eller anvendelsen af visse valutaer, kan vi klart kalde dette en økonomisk krigserklæring ... og så må vi absolut reagere på denne krig."

Men det Britiske Imperiums gambit for at generobre det globale initiativ fra Kinas Bælt- og Vejinitiativ, og atter genindføre britisk geopolitik i dets sted, kan kun fungere med præsident Trump skaffet af vejen. Også her står den britiske hånd bag hele den beskidte Mueller/FBI-operation eksponeret og til fuld offentlig beskuelse, ikke mindst takket være LaRouche PAC's igangværende bestræbelser i den forbindelse. Denne fisk 'stinker virkelig fra hovedet'.

Tidligere gav topanalytiker for Pentagon og historiker fra Harvard

Graham Allison et nyttigt bidrag til den politiske kamp, der er undervejs i USA, med en lang artikel med titlen "Kinas anti-fattigdoms bestræbelser er en lærestreg for alle." I artiklen hævder Allison, at der ikke er nogen grundlæggende strategisk skillelinje mellem de amerikanske og kinesiske nationale interesser, og at de to lande burde arbejde sammen for at lindre den invaliderende fattigdom, der fortsat udmarver milliarder af mennesker i andre dele af verden." Det betyder selvfølgelig, at USA deltager i Bælt- og Vejinitiativet og hjælper med at omorganisere det bankerotte internationale finanssystem til et nyt Bretton Woods, som Lyndon og Helga LaRouche længe har insisteret på.

Allison er ellers kendt som den person, der udmøntede udtrykket 'Thucydides-fælden', som han definerer som følger: "Når en stormagt truer med at fortrænge en anden, er krig næsten altid resultatet – men sådan behøver det ikke at være".

Allison har rammende beskrevet problemet – men ikke dets løsning. Den eneste måde at sikre, at sådanne kriser ikke fører til krig – som i dag sandsynligvis vil betyde udryddelsen af den menneskelige art med kernevåben – er at opdage og kortlægge en vej frem, der er til gensidig gavn for alle Jordens nationer – og som kan skabes af en alliance bestående af især USA, Kina, Rusland og Indien. Og det kræver nødvendigvis adgang til et højere domæne, nemlig videnskaben om fysisk økonomi, som på enestående vis er udviklet af Lyndon LaRouche.

Som LaRouche selv udtrykte det i indledningen til sin afhandling 'Om LaRouches Opdagelser' fra 1993: "Det centrale element i mit oprindelige bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi er tilvejebringelsen af en metode til at belyse årsagsforholdet mellem på den ene side individernes bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskabelige og analoge former for kundskab, og på den anden side, den heraf følgende forøgelse i den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund."

Gottfried Leibniz var ikke alene grundlæggeren af videnskaben om fysisk økonomi. Han var også den filosofiske grundlægger af det anti-britiske, amerikanske forfatningsmæssige system og dets forpligtelse til "liv, frihed og stræben efter lykke".

Og således kan vi passende sige, at Amerikas sande 'særlige forhold' altid har været, og igen bør være, med Gottfried Leibniz' ideer.

[Medvedev advarer om, at yderligere amerikanske sanktioner vil være en 'økonomisk krigserklæring'](#)

Den russiske premierminister Dmitry Medvedev advarede om, at yderligere amerikanske sanktioner mod Rusland ville udgøre en "erklæring om økonomisk krig." Han talte til journalister i fredags.

"Alt imens jeg ikke vil kommentere på talen om fremtidige sanktioner, kan jeg sige, at hvis vi ender med noget som et forbud mod bankaktiviteter eller anvendelse af visse valutaer, kan vi klart kalde dette en erklæring om økonomisk krig," blev Medvedev citeret for at sige, som anført af Interfax nyhedsbureau. "Og vi må absolut reagere på denne krig. Ved økonomiske midler, politiske midler og om nødvendigt med andre midler", sagde han. "Vores amerikanske venner skal forstå dette."

[Schiller Instituttet Nye Paradigme webcast, den 10. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche](#)

Tiden er inde til at gøre en ende på 'Russiagate'-svindelen

HARLEY SCHLANGER: Hej! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Jeg byder dig velkommen til denne uges strategiske briefing fra vores grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche.

Som vi har dækket situationen i de seneste uger, ser vi voksende kampe, der vil forme fremtiden for hele verden. På den ene side har man det enorme potentiale fra Bælt- og Vejinitiativet, Singapore-modellen, Helsinki-topmødet mellem Trump og Putin. Men vi ser også en virkelig opslidende kamp i USA over Russiagate, en kamp, som muligvis ramte et nyt vendepunkt i denne uge, da præsident Trumps advokat Rudy Giuliani kom ud med et meget beslutsomt angreb på hele Mueller-operationen og sagde, at der kan vendes op og ned på dette; det kommer til at

sprænges. Vi ser nu, at der kommer flere afsløringer ud om den rolle Christopher Steels har spillet for det britiske MI6. Så Helga, hvorfor begynder vi ikke med det? Disse kampe, der nu finder sted i baggrunden af Russiagate, er helt utrolige.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil sige, at atmosfæren i USA er så hysterisk, at man virkelig har følelsen af, at der er et opgør mellem Det Britiske Imperiums styrker, som vi har diskuteret det hele tiden, det aftalte spil mellem efterretningstjenesterne, eller lederne af efterretningstjenesterne under Obama-administrationen og den britisk efterretningstjeneste imod Trump. Dette er eskalerende. Det er der en klar opfattelse af i resten af verden, i Rusland, i Kina, selv i Nordkorea, fordi folk dér har en meget klar sondring mellem politikken, der kommer fra præsident Trump, og politikken, som kommer fra selv højtstående embedsmænd i hans administration. Dette er naturligvis designet til at forhindre Trump i at forfølge sin nordkoreanske politik, fra at følge sin politik med præsident Putin og optrappe mod Kina. Alt dette er yderst farligt. Jeg tror, at den eneste måde at ændre det på er at gøre præcist hvad vi har offentliggjort i USA; vores kolleger har udgivet en ny rapport: "Fisken stinker fra hovedet"

[<https://larouchepac.com/20180810/fish-stinks-head-down-update-mueller-inquisition>]. Og jeg vil tilskynde alle seerne og publikum til at få denne rapport. Download den, få den spredt så meget som muligt, fordi den præcist dokumenterer, hvad der er galt med dette apparat. Ikke alene siger Giuliani, at dette her vil sprænge, men at det ikke handler om Trump, men om hvad de gjorde – hvilket betyder kombinationen af Obamas efterretningsfolk sammen med briterne – og at det vil føre til et helt nyt Watergate og reformer. Men dette er ikke et garanteret resultat, fordi hvad der sker nu er helt åbenbart en igangværende britisk efterretningsoperation.

The Hill havde en artikel for to dage siden, hvor de i grunden sagde, at Christopher Steele, der tilsyneladende blev fyret i november 2016 for at lække al denne information til medierne, i virkeligheden blev ved med at mødes med Bruce Ohr, som var vicesstatsadvokat, omkring 60 gange. Og ved en udveksling af tekstbeskeder i august 2017 tilbød han grundlæggende selv at træde ind i hele denne operation med Mueller, fordi denne undersøgelse gik for langsomt. Så Rosenstein, den nuværende vicesstatsadvokat, hævdede, at han ikke vidste, at Bruce Ohr foretog sig alt dette med Christopher Steel. Så dette er en utrolig skandale, og det er alt sammen beskrevet i denne artikel, "Fisken stinker fra hovedet". Jeg synes, det vigtigste man kan gøre for at forsvare præsidentskabet imod dette kupforsøg er at få denne information ud så bredt som muligt. Dette er århundredets kamp for menneskeheden, fordi alting naturligvis er under ophedning på grund af midtvejsvalget. Hvis Demokraterne skulle vinde Repræsentanternes

Hus, ville deres første skridt være at lukke ned for alle disse undersøgelser, der finder sted lige nu i Kongressen. Goodlatte og Gowdy, de to kongresmedlemmer, har meddelt, at de i denne uge vil stævne alle der har noget at gøre med denne Christopher Steele-operation. Se, dette kunne vende tidevandet aldeles, men jeg mener, at jo flere der kræver det og siger ting som Giuliani... dette er meget vigtigt for at bekæmpe det hysteri, der ellers skabes. Dette er virkelig vigtigt, fordi hvis demokraterne skulle vinde, vil de ikke alene lukke undersøgelsen. De vil straks gå efter en rigsretssag, og man ville ende med at have det samme apparat tilbage, som var der med Obama og Hillary. Og vi ville sandsynligvis være i en ustoppelig konfrontation med Rusland og Kina. Så, der er virkelig meget på spil, så vær venlig at mobilisere og arbejde med os for at få disse oplysninger, denne artikel, ud så bredt som muligt.

---

90 dage til at lave alle tiders gennembrud

Leder fra LaRouchePAC den 10. august 2018 – Det amerikanske midtvejsvalg er mindre end 90 dage væk. I disse 90 dage kan det nuværende britiske kup mod præsidenten blive godt og grundigt besejret, og grundlaget for en Ny Bretton Woods-aftale mellem præsidenterne for USA, Rusland og Kina, og Indiens regering, blive bragt på plads – medicinen foreslået af Lyndon LaRouche til at udrydde det Britiske Imperium en gang for alle.

Hvis det nuværende Demokratiske Parti imidlertid sejrer i valget, så vil Kongressens indsats for at bekæmpe kuppets agenter blive afsluttet, og i stedet blive erstattet af en rigsretssag for at afsætte Donald Trump. Historien vil tage en anden bane.

Disse er de skarpe alternativer vi står over for sammen med befolkningerne for de fire nationer, der kunne gennemføre LaRouches forslag. Vi har en enestående mulighed for at vende denne kamp i den rigtige retning, men uret tikker, og virkeligt lederskab, formet efter Lyndon LaRouches, er hvad vi nu må opbyde.

Aldrig før i menneskehedens historie har briterne stået så eksponeret, og de seneste afsløringer vedrørende Christopher Steeles betalte rolle i forhold til FBI i begyndelsen af februar 2016, og hans forhold til Bruce Ohr og hierarkiet i Obamas justitsministerium er blevet åbenbaret i de seneste dage. Det er nu helt afsløret, hvordan deres mål har været at vælte denne præsident. Som Rudy

Giuliani sagde onsdag, vil Mueller-undersøgelsen eksplodere, og fokus for retshåndhævelsen vil vende sig mod dem, der har tordnet løs med denne korrupte heksejagt. Det er vores job at påpege, at alle veje fører til den kendsgerning, at dette har været en fuldstændig britisk undergravende operation mod USA.

En fælles fremtid for menneskeheden – fri for Det britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC den 9. august 2018 – Det britiske Imperium ville have dig til at tro, at de har helt kontrol med den nuværende strategiske situation og fuldt ud overbevist om, at deres imperium vil vare yderligere tusind år. Er det derfor, at de har fundet det nødvendigt at:

- * Forsøge at afskære al kommunikation mellem præsidenterne Trump og Putin?
- * Forsøge at fremkalde en altomfattende handels- og finansiell krig mod Kina og dets Bælt- og Vej-initiativ?
- * Søge at sætte en fascistisk præcedens ved at lukke alle hjemmesider og Twitter konti, som de finder anstødelige, for derved at bringe al oppositionen til tavshed?
- * Vælde regeringer og kaste præsidenter i fængsel på opfundne 'korruptionsanklager fremmet af afpresning i stil med J. Edgar Hoover "studehandler" om delvis tiltalefrafald til gengæld for tilståelser.
- * Snigmyrde ingeniører og forskere som er i centrum af deres nationers udviklingsindsats?
- * Og, vigtigst af alt, opretholde deres desperate fupnummer for at vælte Trump-regeringen med de endeløse, konstruerede vendinger og drejninger af 'Russiagate'?

Men dette er ikke tegn på styrke. Det er tegn på overdrivelse, og blottelse for offentlighedens granskning. Det britiske Imperium er sårbart.

De er særligt sårbare over for udbredelsen over hele verden af ånden fra Den Nye Silkevej, og den optimistiske klarhed i tanke og formål, som den er tilbøjelig til at anspore. Til dette skal lægges LaRouches videnskab om fysisk økonomi, som illustreret af hans fire-lovs politik fra 2014. Hver kultur skal vende tilbage til sine egne bedste traditioner; hver nations befolkning må hæve deres tanker op på dette niveau.

Både Rusland og Kina reagerer på udfordringerne og kriserne, som de står over for, med en dybere strategisk planlægning af alternativer til det nuværende, døende imperialistiske system; planer der klart tager deres differentierede læsning af den politiske situation i USA med i betragtning, herunder – i særdeleshed – den kamp, som Trump fører for at etablere gensidigt fordelagtige forbindelser med deres lande. Således forbliver Putin og Trump med breve og andre kommunikationskanaler i dialog om konkrete samarbejdsområder. Og Kina fortsætter med at gøre det klart, at politikken for handel- og finanskrigsførelse mod Kina ikke kun vil fejle, men faktisk vil give bagslag og også være skadelig for amerikanske nationale interesser.

Princippet der er i spil her om 'en fælles fremtid for menneskeheden', er, hvad Lyndon LaRouche har præsenteret i form af hans fire-magts forslag, en alliance mellem USA, Kina, Rusland og Indien, såvel som andre nationer, til at besejre det bankerotte Britiske Imperium og dets pessimistiske (og uvidenskabelige) opfattelse af mennesket, universet og Gud.

[Brændpunkter for krig bliver transformeret af ånden fra Den Nye Silkevej](#)

Leder fra LaRouchePAC den 8. august 2018 – I de seneste måneder er de {strategiske} resultater af – det primært {økonomiske} Bælte- og Vej-initiativ begyndt at vise verden, hvad Lyndon LaRouche har vidst i mange år, at der ingen sondring er mellem de økonomiske og de strategiske problemer, som menneskeheden står over for. Hvis man vil have fred, sagde LaRouche, så få traktorerne ud og køre.

Da alle fire præsidenter Trump, Xi Jinping, Putin og Moon præsenterede udviklingsplaner for Nordkorea, og gav hinanden opbakning til konceptet "fred gennem udvikling" såvel som til sanktioner, viste det såkaldt umulige sig faktisk at være muligt. Da Indien og Pakistan begge blev medlem af SCO, og kom til at arbejde direkte med Kina og Rusland om fælles udviklingsideer, blev den "permanente krise", der blev skabt af briterne på tidspunktet for opdelingen af Indien pludselig løselig. På Afrikas Horn, hvor Kinas Bælte og Vej har skabt et udviklingsalternativ til hver af de tre nationer Etiopien, Eritrea og Somalia, er en u håndterlig konflikt blevet vendt til glædelig fred og samarbejde. I

Sydvestasien er en lignende løsning til et århundrede med krig nu mulig.

Denne proces er aktiv i hele Afrika. På BRIC- topmødet i Sydafrika i sidste måned kunne man overvære, hvordan Rusland, Kina og Indien sammen med alle afrikanske folk slog sig sammen om at skabe reel udvikling – atomkraft, forbindelser med højhastighedstog, vandprojekter til at gøre ørkenerne grønne – og dermed tilbød en reel løsning på terrorisme og fattigdom.

Problemet er imidlertid, at medierne i USA og i Europa omhyggeligt har forholdt deres befolkninger noget kendskab til denne verdenshistoriske transformation, som fejer hen over Asien, Afrika og Latinamerika.

I USA mobiliserer LaRouche-bevægelsen for at løse dette problem. Et første skridt er at omdanne forhandlingerne mellem præsident Trump og nyvalgte præsident for Mexico López Obrador, fra at være en revidering af NAFTA til et højere ordenskoncept: NABRI – Det Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ. Dette skal være et skridt fremad for at forene USA og Kina gennem Den Nye Silkevej, en proces med opbygning af avancerede industrielle lande på hele kontinentet og videre ud, og en realisering af Trumps engagement i at genoprette Amerikas tidligere industrielle magt som den primære kilde til eksport af kapitalgoder til opbygning af nationer. Dette er, hvilket ikke er tilfældigt, vejen til at løse den handelsmæssige ubalance.

Men briterne og deres aktiver i USA skyr intet middel for at forhindre et sådant nyt paradigme i at tage form i USA. 'Council on Foreign Relations', den fremmeste stemme for Imperiet i USA, har udgivet en rapport med titlen "Er 'fremstillet i Kina 2025' en trussel mod global handel?" Rapporten beskriver de formodede bedrageriske hensigter med den kinesiske indsats for at udvikle deres indenlandske ekspertise inden for højteknologisk fremstilling: gennem "rekruttering af udenlandske forskere, dens tyveri af amerikansk intellektuel ejendomsret og dets målrettede erhvervelse af amerikanske virksomheder," – hævder CFR, har Kina til hensigt at "kontrollere hele forsyningskæder", og til slut "kan hele industrier komme under kontrol af en rivaliserende geopolitisk magt."

Et sådan hysteri er i denne uge blevet ledsaget af 'big brothers' febrilske nedlukning for adgangen til sociale medier af flere stemmer, der har modvirket vanviddet af Russiagate, og støttet præsident Trumps undsigelse af 'Rusland-skrønen.' Alex Jones' Infowars blev smidt ud af Facebook og Youtube – en hjemmeside, der har mere end 15 millioner besøg pr. måned – mens andre blev smidt ud af Twitter

Men det nye paradigme eksisterer – det kan ikke stoppes, med undtagelse af verdenskrig. Kina har rejst sig og sluttet sig til Rusland og Indien gennem BRICS for at tilbyde nationerne i det Globale Syden et alternativ til fattigdommen, der er pålagt dem som en arv efter kolonialismen. De har udstrakt dette tilbud, om at komme med i Bælt- og Vej-initiativet, til USA og Europa, som et win-win alternativ til krigens geopolitik, økonomisk henfald og kulturel dekadence, som inficerer Vesten. Den patriotiske ånd i USA er blevet vakt gennem fænomenet Donald Trump, ved at afvise 'krigsmagerne' og talsmændene for det postindustrielle samfund inden for både det republikanske og det demokratiske parti – hvad LaRouche for længe siden undsatte som "Gøg og Gokke-systemet". LaRouches Fire Love, implementeret gennem 'de fire stormagter' USA, Rusland, Kina og Indien er vejen frem.

Historiens gang har nået en skillevej, hvor det går mod enten sejr eller tragedie. Fremtiden er i vores hænder, hver og en af os.

[For endelig at kunne forlade frihandel og bygge infrastruktur: Det Nordamerikanske Bælt- og Vej-initiativ](#)

Leder fra LaRouchePAC den 7. august 2018 – Verden ser nu et nyt paradigme af samarbejdsrelationer og økonomisk udvikling tage form fra dets begyndelse i Kinas Bælt- og Vej-initiativ og på tværs af Eurasien, Sydvestasien og Afrika. Man ser også Europas største magtcentre, under ledelse af London, insistere på at afvise dette nye paradigme til fordel for geopolitiske "nulsums-, vind-forsvind" økonomiske politikker og krigskonfrontationer med Rusland og Kina.

I centrum står Donald Trumps præsidentskab: afbryd konfrontationen med Rusland, til geopolitikerne og deres mediers morderiske raseri; fuldstændig indstillet på at opbygge en ny amerikansk økonomisk infrastruktur og genoprette den amerikanske industriarbejder; men i en tiltagende handelskonfrontation med Kina, hvilket truer hans fredsiniciativ i Korea og hans tidligere gode forhold til præsident Xi Jinping; og hans infrastrukturplaner er stadig ikke kommet nogen vegne.

Som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, observerede i dag, er der håb om, at præsident Trump vil genoverveje deltagelsen i Bælt- og Vejinitiativet og tilslutte sig, ligesom Japan for nylig har ændret sin politik herom. Dette kunne forekomme som en følge af USA's forsøg på at modsætte sig og konkurrere med Kinas Nye Silkevej i Afrika og Sydøstasien, hvilket er blevet intensiveret af udenrigsminister Pompeos udtalelser i de seneste dage.

Men en meget bedre måde at ændre konfrontationspolitikken på er gennem forslaget fra den uafhængige kandidat til Kongressen, Kesha Rogers, der opstiller i Houstons 9. distrikt imod den siddende repræsentant Al Green, der fører an for at rejse en rigsretssag mod Trump. Forslaget er, idet vi citerer Kesha Rogers: "Vi bør erstatte NAFTA med Det Nordamerikanske Bælt- og Vejinitiativ (NABRI), som en del af det globale Bælt- og Vejinitiativ, eller Verdenslandbroen, samt skabelsen af et nyt, produktionsorienteret Bretton Woods internationalt finanssystem."

Kandidaten fokuserer på fem udviklingsområder: En nordamerikansk infrastrukturbank eller kreditinstitut; en nordamerikansk vand- og elektricitetsalliance; bygning af korridorer med højhastighedstog og industriel udvikling over det amerikanske kontinent; bringe Den maritime Silkevej til Det caraibiske Hav og gennem den udvidede Panama Kanal og andre nye trafikknudepunkter; og deling på rumforskningens grænseområder.

For præsident Trump og hans vælgerbasis, ansporet til at støtte ham imod 'Russiagate'; for de amerikanske arbejdere, der venter på at NAFTA skal afskaffes, og for at ny infrastruktur endelig kan blive bygget; og for Mexico og dets nyvalgte præsident, ville det være den lykkeligste løsning, og den bedste.

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem

[Se også 2. del \(30 min\)](#)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

[Værre end 'fake news': Mediernes tvungne ensartethed!](#)

– af Helga Zepp-LaRouche

5. august 2018 – Vi burde have lært fra 1920'erne og 1930'erne, at spredning af kulturel pessimisme i befolkningen har fatale konsekvenser. Men en sådan pessimisme spredes i dag i lyset af usikre fremtidsmuligheder i mange vestlige samfund, og især i Tyskland, med det resultat at flere og flere borgerne helt har opgivet håbet om at kunne gøre en forskel gennem deres egen deltagelse, eller at de tilslutter sig højrefløjspartier, der kan give et afløb for vreden, men ikke tilbyder nogen løsninger. Synderen for denne udvikling er ikke mindst det politiske etablissement, som får os til at acceptere en 'TINA' politik – TINA er akronym for 'There Is No Alternative' (der er ikke noget alternativ) – og den tvungne ensartethed i 'mainstream'- medierne, som undertrykker alle budskaber, der peger på alternativer.

Vi gennemlever, hvad der sandsynligvis er den største strategiske forandring nogensinde. Under ledelse af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fokuserer størstedelen af udviklingslandene for øjeblikket på 'win-win'- samarbejde, med det formål at gøre springet til en status som en

industrialiseret nation, og at opnå en god levestandard for deres befolkninger så hurtigt som muligt. BRICS-gruppens årlige konference i Johannesburg i juli omfattede nogle af udviklingslandenes største og vigtigste internationale organisationer, såsom Gruppen af 77, Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), Mercosur og Den Afrikanske Union, som alle var til stede for at samarbejde med BRICS om Det Globale Syden-initiativ.

Det kinesiske Silkevejs-initiativ, og ideen om at relationer ikke længere er baseret på geopolitisk konfrontation men på gensidige fordele, har forandret det politiske klima i mange af verdens regioner på en aldeles positiv måde. For eksempel har valget af den nyligt udpegede pakistanske premierminister Imran Khan for første gang skabt potentialet til at bilægge konflikten mellem Indien og Pakistan. Khan lovede at sikre, at hans land tog to skridt mod Indien for hvert skridt, som Indien ønskede at tage imod Pakistan. Samarbejdet mellem BRICS-landene har også indflydelse på Pakistan; Kina har traditionelt gode forbindelser med Pakistan, og netop nu holder de russiske og pakistanske søværn et møde på højt niveau, efter at de første fælles manøvrer mellem russiske og pakistanske landtropper nogensinde fandt sted netop for et år siden.

Også omfattet af den nye samarbejdsånd er Afrikas Horn, hvor de hidtil fjendtlige stater Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien kraftigt udvider deres diplomatiske og økonomiske forbindelser, i høj grad takket være kinesernes investeringer, som f.eks. i opførelsen af jernbanen fra Djibouti til Addis Abeba. Og i modsætning til den konsekvent negative mediedækning af forhandlingerne mellem Nordkorea, Sydkorea og USA er denne proces godt på vej med mulighed for, at et ledende nordkoreansk regeringsmedlem kan tale i New York inden den kommende Generalforsamling i FN til september.

I mellemtiden har den syriske regering lanceret den økonomiske genopbygning af provinsen Aleppo. Den første del af tretrins-programmet er genopbygningen af infrastrukturen, det andet trin er den specifikke forsørgelse af hver enkelt familie, og den tredje fase er folks tilbagevenden til et sikkert nærmiljø, som viceminister i provinsen, Hamid Kenno, understregede. På samme tid har det russiske militær hjulpet med at oprette et flygtningecenter i Syrien, der vil byde flygtninge velkommen tilbage fra Jordan, Libanon og Tyrkiet og bistå dem med deres tilbagevenden til deres hjem. Et interministerielt koordineringsudvalg af de russiske udenrigs- og forsvarsministerier har overtaget den velordnede hjemsendelse af flygtninge.

Man ville formode, at alle disse udviklinger faktisk ville dominere overskrifterne, hvilket straks ville fylde alle klart tænkende mennesker med håb om, at verdensfreden er blevet mere sikker, at fattigdom kan overvindes, og at

flygtningekrisen kan løses på en human måde. I stedet siger medierne ikke et ord om initiativet 'Globale Syden'. En artikel i Die Welt, broderet med meget geopolitisk spin, citerer Xi Jinpings tale på BRICS-topmødet: "Afrika har mere udviklingspotentiale end enhver anden region i verden". Og hvad konkluderer forfatteren? At "Kina arbejder for at opbygge sit imperium", og at det kommende topmøde mellem Kina og Den Afrikanske Union i Beijing førstkomende september bare er Xi Jinpings "charme-offensiv."

Selvfølgelig har denne censur af gode nyheder til formål at skildre det gamle neo-liberale paradigmes politik, som om, at der ikke er noget alternativ. Hvis Kina – i øvrigt sammen med Indien, Rusland og Japan – nu påviser, at Afrika rent faktisk kan industrialiseres, og hvis det blev sandfærdigt rapporteret, så kunne nogen måske tænke sig at spørge hvorfor det afrikanske kontinent, efter århundreder med kolonialisme og årtier med IMF's berygtede kreditbetingelser, er i sin nuværende prekære tilstand, og om ikke dette er en væsentlig årsag til flygtningekrisen.

I stedet for at svare på Kinas gentagne tilbud om at arbejde sammen med de afrikanske stater om deres industrialisering i forbindelse med Den nye Silkevej, har den tyske regering blokeret for kinesiske investeringer i Tyskland, såsom den seneste erhvervelse af producenten af præcisions-maskineri, Leifeld Metal Spinning, skønt forskellige undersøgelser bekræfter, at kinesiske investorer altid har sørget for at øge antallet af arbejdspladser og hævet lønnen. Hvor var regeringens veto, da dusinvis af britiske og amerikanske investeringsfonde i de senere år tog alting fra mellemstore virksomheder til boligselskaber og infrastruktur, skar de bedste dele fra og solgte dem, og lukkede ned for resten som socialt uforenelige?

Det er en absurd ide at tro, at man kan standse fremgangen for vækst- og udviklingslande – Indien og Kina alene tegner sig for 2,6 mia. mennesker – og pålægge den neoliberale geopolitiske model som den eneste mulige option for resten af verden. Blairs og Obamas politik for at omdanne hele verden til vestligt demokrati gennem regimeskifte og 'humanitære' interventioner som en slags moderne korstog, er klart mislykkedes. Hverken Kina eller Rusland vil have denne model, og flere og flere udviklingslande ser den kinesiske model som modellen for deres egen udvikling.

Årsagen er, at BRICS tilbyder en form for samarbejde, der fokuserer på gensidig udvikling, mens Vesten foretrækker den neoliberale model, og dermed profitmaksimering for de få på bekostning af de mange. Det bliver heller ikke overset i resten af verden, at EU glider ind i mere og mere uenighed mellem dets medlemsstater, hvad enten det drejer sig om at håndtere flygtningekrisen, valget

mellem større integration versus en understregning af national suverænitet eller forholdet til Kina, Rusland og USA.

At se på verden gennem eurocentriske briller tilslører den betragtning, at størstedelen af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS og Det Globale Syden, har draget den konklusion af Vestens neoliberale politik, at en revision af det nuværende system for global styring er presserende nødvendigt, og at denne omorganisering ikke kan overlades til Vesten.

I stedet for arrogant at fortsætte med at sætte sig på egoismens høje hest i deres formodede overlegenhed, og snart lande deres befolkninger på historiens udkant, bør Europas nationer og USA se på tilbuddene fra Kina og Rusland om samarbejde og medvirken i udformningen af det nye paradigme. Trods punktafgifter pålagt af Trump fortsætter Kina med at tilbyde samarbejde til USA for at eliminere handelsunderskuddet gennem 'joint ventures' i tredjelande. Og en talskvinde for Kinas handelsministerium har netop sagt, "Vi tror altid på, at dårlige ting kan forvandles til gode, og at udfordringer kan forvandles til muligheder."

Og ved det netop afsluttede ASEAN- topmøde (Association of South East Asian Nations) i Singapore, genkaldte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov Putins ord fra Rusland-ASEAN-topmødet i Sochi i 2016, hvor han opfordrede partnerlande til at være opmærksom på det enorme geopolitiske og geoøkonomiske potentiale i det eurasiske kontinent, hvor den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Corporation Organisation (SCO) og ASEAN supplerer hinanden. Lavrov understregede, at døren forbliver åben for EU og ingen skulle tvivle på, at EU burde være interesseret i det af rent pragmatiske økonomiske og forretningsmæssige grunde.

Men man kunne også finde grunde til et sådant samarbejde, som går ud over det pragmatiske. Hvis Europa ikke vil glemme og miste sin humanistiske og klassiske kultur, så kunne vi genoplive ideerne fra Nicholas af Cusa, Leibniz og Schiller, og yde vores bidrag til udviklingen af menneskeheden. Det vil du helt bestemt ikke læse om i de almindelige medier. Men så er der dette forum (hjemmeside).

[Den amerikanske strategi for 'Indo-](#)

Stillehavsområdet' er spildt på ASEAN ved dets møde

Ifølge journalistiske rapporter fra den igangværende ASEAN-konference, udgjorde 'Frit og Åbent Indo-Pacific"-strategien ikke noget 'match' for Bælt og Vej initiativet fra Kina. Strategien, med en indledende finansiering på kun 113 millioner dollars, blev atter foreslået af den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeo.

En artikel i den Hong Kong-baserede avis South China Morning Post den 3. august havde titlen "Kina scorer ved ASEAN mens USA farer vild i det Sydkinesiske Hav." "Hvis private markeder nogetsteds fungerer så godt som Trump forestiller sig," skrev artiklen, "ville Indo-Stillehavsområdet ikke mangle de mange milliarder dollars i infrastrukturfinansiering som tilfældet er i dag – et punkt som udenrigsministeren anerkendte i hans i øvrigt beklagelige tale den 30. juli. Det havde været bedre for Pompeo, hvis han havde dirigeret administrationens midler til den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbanks (AIIB) særlige finansieringsmekanisme, hvorved eksterne midler potentielt kan forvaltes af institutionen, kanaliseres ind i infrastrukturprojekter og derved katalysere private penge, der dog holdes adskilt fra institutionens aktionærer ... AIIB har allerede en udlåns-portefølje, der overstiger den amerikanske Overseas Private Investment Corporation (OPIC) og Millennium Challenge Corporation, individuelt, i Indo-Stillehavsområdet – til trods for at den blot har eksisteret i to og et halvt år. Dens multilateralt forvaltede udlånskapacitet vil langt overstige alt, hvad denne eller fremtidige amerikanske administrationer har at tilbyde."

Hvad angår 'problemet' med Kina, ASEAN og Det Sydkinesiske Hav, konkluderede SCMP, at "Kina-ASEAN-forbindelserne er i de tidlige stadier af en glimrende cyklus, der – i modsætning til Washingtons og de vestlige forventninger – fæstnede rod på den selvsamme dag, hvor voldgiftsretten afsagde sin kendelse i sagen Filippinerne versus Kina. "

Wall Street Journal forsøger den 4. august at give et positivt spin til Pompeos annoncering af, hvad bladet kalder en "ny æra for amerikansk økonomisk engagement i fred og velstand i Indo-Stillehavsområdet." Men Journals dækning må erkende, at "elefanten i rummet er handelskrigen," som det blev sagt af australske Malcolm Cook fra Institutet for Sydøstasiatiske Studier i Singapore. Cook fortalte avisen, at "forrest i sydøstasiatiske staters bevidsthed – herunder i Singapores – vil være de negative effekter på de

sydøstasiatiske økonomier af de amerikanske handelsforanstaltninger mod Kina.” Den næste runde af amerikanske toldtariffer, som der nu trues med, er rettet mod ASEAN.

Japans Kyodo News Agencys dækning den 3. august fra det samme møde begyndte således: “Udenrigsministre fra (ASEAN) plus Japan, Kina og Sydkorea enedes lørdag om at styrke det økonomiske samarbejde, idet de gav udtryk for modstand mod amerikansk handelsprotektionisme. Ministrene bekræftede, at de vil fremskynde forhandlingerne om ‘Regional Comprehensive Economic Partnership’, hvorved ASEAN forsøger at skabe handelspartnerskaber med Australien, Kina, Indien, Japan, New Zealand og Sydkorea.”

[Nye breve mellem Trump og Kim peger hen imod et nummer to møde](#)

Idet de ignorerer den generelle pressedækning, der søger at erklære præsident Trumps Korea-diplomati for en fiasko, har den nordkoreanske leder Kim Jong-Un og Trump udvekslet breve gennem de seneste dage, samtidig med at 55 bokse med de jordiske rester af amerikanske faldne i Korea-krigen blev returneret af Nordkorea. Præsidentens pressesekretær Sarah Sanders røbede ikke indholdet af nogen af brevene i hendes briefing d. 2. august; imidlertid kan Kims brev have indeholdt et forslag om et nummer to møde mellem de to, siden Trump på Twitter også ‘svarede’: “Tak til formand Kim Jong Un for at holde dit ord og starte processen med at sende de jordiske rester af vore ædle og elskede savnede og faldne hjem! Også tak for dit flotte brev – jeg ser frem til at se dig snart!” Under briefinggen sagde Sanders som svar på et spørgsmål, at et andet møde er “ikke er udelukket “.

Hvis det mulige møde er under FN’s generalforsamling til september, som formentlig både Trump og Kim deltager i, kunne det potentielt involvere andre ledes deltagelse, som f.eks. den sydkoreanske præsident Moon Jae-In.

Udenrigsminister Pompeo, der talte fra sit fly undervejs til et møde med premierminister Mahathir i Malaysia, før de tager til Singapore for møderne i ASEAN og ‘East Asian Summit’, sagde: “Vi har stadig lang vej at gå”, med henvisning til nordkoreansk overholdelse af FN’s resolutioner om atomvåben og missiler. Men andre tegn på fremskridt omfattede den igangværende nedtagning af en test-rampe for ballistiske missiler og forberedelser til at et amerikansk

team, der er ansvarlig for savnede (Missing in Action, MIA) i forbindelse med Korea-krigen, kan tage til Nordkorea for at søge at finde flere jordiske rester sammen med et nordkoreansk militærhold.

De 'små' nordkoreanske trin skal ses i lyset af, at Trump-administrationen med overlæg ikke havde taget noget skridt i forhold til dette punkt, bortset fra de personlige møder på højeste niveau. På møder mellem Nord- og Sydkorea diskuteres muligheden af en erklæring, der formelt afslutter Korea-krigen, men hidtil uden amerikansk deltagelse eller godkendelse.

Nogle unavngivne "amerikanske embedsmænd" sagde ifølge Wall Street Journal d. 3. august, at Rusland overtræder FN-sanktionerne pålagt Nordkorea ved at øge antallet af Nordkoreanske arbejdere hos virksomheder i Rusland i stedet for at mindske det.

[Et nyt paradigme kommer frem: Hvorhen USA?](#)

LaRouche PAC Internationale Webcast for fredag d. 3. aug., 2018

MATTHEW OGDEN: Hej, det er 3. august 2018. Mit navn er Matthew Ogden, og I lytter til vores fredagsudsendelse på Larouchepac.com med vores ugentlige strategiske oversigt. Som man kan se på skærmen bærer vores udsendelse titlen "Et Nyt Paradigme Kommer Frem: Hvorhen USA?" Vi lever helt bestemt i en periode med meget hurtig forandring, med hidtil usete udviklinger, der forekommer rundt om på kloden med stadig hurtigere frekvens. Som den kinesiske præsident Xi Jinping sagde under det nylige BRICS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor dette billede er taget fra: "Vi er vidne til store ændringer, der udfolder sig i vores verden. Noget uset i et århundrede." Så denne hurtige forandring, som Kinas Præsident Xi Jinping henviser til, skyldes et sammenstød mellem to modstridende dynamikker på denne planet. På den ene side har vi det samtidige sammenbrud af hele den transatlantiske geopolitiske verdensorden. Vi er vidne til dette i alle dets facetter. Det er ikke kun økonomisk, men også finansielt, politisk, samt en social nedbrydning. Vi ser det lige her i vores dagligliv herhjemme i form af et stigende antal dødsfald, de stigende stofrelaterede overdoser, den kollapsende sociale struktur og truslen om et totalt sammenbrud af Wall Street og City of Londons finanssystem. Dette truer. Men på den anden side ser man en samtidig opkomst af en helt ny international orden; en orden som

drives af de globale megaprojekter og økonomiske udviklingsinitiativer, der er gennemført af Kina – Bælt og Vej-initiativet – og de lande, der er hoppet med om bord i det. Og effekten mærkes globalt, som BRICS-topmødet, der fandt sted for lidt over en uge siden i Johannesburg, Sydafrika, gjorde det krystalklart, at det her repræsenterer en helt ny vision for verden og en nyfundet dedikation til menneskehedens værdighed og udviklingen af hele planeten. Dette er ikke bare 'business as usual'; dette er et klart brud med den form for kolonialisme og geopolitisk verdensorden, som vi har oplevet i de sidste årtier. I stedet en forpligtelse til en helt ny vision for menneskeheden.

Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, den 2. august, 2018 med Helga Zepp- LaRouche

Det Nye Paradigme bevæger sig fremad efter 'Singapore-Modellen. Dialog, ikke Krig! –

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges internationale strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger og formand for Schiller Instituttet, og som er på forkant i kampen for at frembringe et nyt paradigme til erstatning for det døende, farlige gamle paradigme med geopolitisk konfrontation.

Efter BRICS-topmøderne har der i den sidste uge været flere udviklinger, der har konsolideret det nye paradigme, en serie af nye initiativer, åbninger for dialog, fortsatte dialoger – og selvfølgelig hysteriske reaktioner fra City of London og neokonservative i USA.

Helga, hvorfor begynder vi ikke med det fortsatte momentum fra BRICS-topmødet, da der er meget at rapportere. Giv os en opdatering med hvad du ved om det?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi diskuterede det i sidste uge, men i mellemtiden er der kommet flere rapporter ud om, at det ikke bare var BRICS og BRICS-Plus, med

deltagelse af mange vigtige udviklingslande, men faktisk næsten flertallet af alle de vigtige organisationer for udviklingslandene, såsom G77, Mercosur, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) og mange regionale organisationer. Man kan virkelig sige, at der meget, meget hurtigt er ved at opstå en helt ny økonomisk orden, et nyt system for regeringsførelse baseret på 'win-win' samarbejde, på respekt for den andens suverænitet, og dette fortsætter virkelig ånden fra Den nye Silkevej, som nu har taget i flertallet af nationerne, i hvert fald på den sydlige halvkugle og i sektoren med udviklingslandene.

Dette skaber helt anderledes omstændigheder, så mange konflikter, som syntes at være uløselige, kan nu gå i en fredelig retning. Og jeg vil kun give dig et enkelt eksempel med Pakistans nye premierminister Imran Khan, der dybest set sagde, at Pakistan vil følge den kinesiske model, men han sagde også, at han ønsker tilnærmelse med Indien, og at for hvert skridt Indien tager med hensyn til Pakistan, er han villig til at tage to skridt. Så der er faktisk for første gang mulighed for at løse konflikten mellem Indien og Pakistan. Og det er også første gang, at det russiske militær har holdt militærøvelser sammen med Pakistan.

Kina spiller naturligvis en stor rolle i Pakistan. Rusland har meget gode relationer til Indien. Og nu i den nye ånd fra 'Shanghai Cooperation Organization', (SCO), og BRICS 'Globale Syd', som de kalder denne nye udvikling, er det muligt at løse denne konflikt.

I en anden konflikt, bortset fra Nordkorea, som vi allerede har diskuteret, og som i modsætning til mediernes løgne ligger i en meget god position – det går fremad på den rigtige måde – er der, i ånden fra den Nye Silkevej, nu også for første gang en tilnærmelse imellem Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien.

Og i denne sammenhæng fremsatte Houthi-lederen i Yemen et ensidigt fredstilbud til den anden side om fred blandt den yemenitiske befolkning, der lider under den værste humanitære katastrofe på planeten, at der bør være våbenhvile og tages skridt mod fred.

Jeg synes virkelig, at alle disse udviklinger er helt fantastiske, og de viser, at under ledelse af BRICS, især Kina og Rusland, og med dem også Indien, Sydafrika og Brasilien, gøres der en indsats for at erstatte den gamle, kollapsede, geopolitiske orden med det nye system for internationale systemrelationer, som jeg synes er meget, meget lovende. Og det er en stor skam, at vores almindelige medier i Vesten er så Gleichgeschaltet, så fuldstændig kontrollerede, at de fleste mennesker absolut ingenting ved om disse fantastiske

udviklinger, fordi medierne bare ikke rapporterer om det, men det betyder ikke, at det ikke findes. Derfor appellerer jeg til Jer, vores seere, om at sørge for, at dette program bliver mere kendt, del det med dine venner og bekendte, og deltag i Schiller Instituttets arbejde, for vi skal have Vesten til at deltage i udformningen af denne nye verdensøkonomiske orden. Det er absolut muligt, det kan gøres, men det kræver dog meget arbejde!

Bankerot City of London truer med at forblive i kontrol over verdens derivater, til trods for Brexit

“Storbritannien har advaret Bruxelles om, at tusindvis af europæiske investeringsfonde vil blive truet, hvis Bruxelles nægter at bøje sig for kravet om en omfattende handelsaftale med City of London efter Brexit”, rapporterede The Times of London den 30. juli. “Den britiske ‘lige for lige’ advarselsstrategi er designet til at fremhæve den skade der kan opstå, hvis Storbritannien ikke får en særlig aftale for the City.”

‘Lige for lige’ truslen fra Storbritannien går ud på, at hvis firmaerne i City of London ikke får lov til at sælge derivatkontrakter i EU, vil EU-firmaer blive udelukket fra Storbritannien. En unavngivet britisk regeringsembudsmand hævdede næsvist, at “dette ikke var ment som en trussel. Vi ønskede snarere at angive, hvad begge sider kunne tabe, hvis vi ikke får en god aftale, og det blev også modtaget i den ånd.”

Realiteten bag Londons mafia-lignende trussel blev sagt ligeud tilbage i juli 2017 af Jeremy Browne, som tidligere var City of Londons særlige repræsentant i EU, tilknyttet udenrigsministeriet og ‘Colonial Office’, og medlem af parlamentet fra London. “London er Europas finansielle adgang til verdensmarkederne. Det er uden tvivl det vigtigste finansielle center i verden overhovedet. Hvis Europa ikke har London som dets indgang til globale finansielle markeder, vil det ikke have adgang til globale finansmarkeder.”

City of London er også kendt som ‘the Square Mile’, Londons finansielle distrikt og det historiske centrum med sin egen borgmester og regering. Teknisk set er City of London et af de 33 lokale myndighedsområder, som London er delt op i.

[Nogen ønsker at flytte den finansielle kræft fra City of London til Frankfurt](#)

City of London, som hele tiden har modsat sig Brexit, reagerer med alarm på rapporten om, at Deutsche Bank vil flytte dets handel med derivater fra City of London til Frankfurt, det europæiske fastlands finanscenter og hovedkvarter for den europæiske Centralbank. Det tyske finansielle dagblad Handelsblatt citerer en talsmand for Deutsche Bank, der siger: "I fremtiden vil vi lave flere handler med Euro-derivater på Eurex," den Frankfurt-baserede clearing-platform. Finansminister for Hessen, Thomas Schäfer, har hilst beslutningen velkommen, og ønsker at andre banker følger med.

Lord Alan Sugar fra Storbritannien, milliardær med tilknytning til 'New Labour', hylede op om, at "dette er begyndelsen på enden for London som udbyder af finansielle ydelser." Clearing (afregning) domineres af City of London, hvor finansielle transaktioner for omkring 1 billion \$ (6,4 billioner kr.) cleares hver dag, rapporterer Guardian. London-børsen, der ejer det i London baserede LCH clearinghus, har advaret om, at tabet af clearing af euroen i forbindelse med Brexit, kan koste 'the City' op mod 100.000 jobs.

Er City of Londons dage som centrum for den finansielle kræft virkelig talte? Hvis det er tilfældet, bør tyske statsborgere håbe på, at boblen brister før den metastaserer til Frankfurt.

[Den døende elefant i lokalet](#)

Leder fra LaRouchePAC den 2. august 2018 – City of London kæmper for at beholde sin kontrol intakt over den globale derivatboble på \$ 1.5 billion, under betingelser som i stigende grad indikerer dens tidlige død. Hvad der står på spil, er det Britiske Imperiums kvælertag på det transatlantiske finanssystem og dets økonomier under omstændigheder med et frembrusende alternativ i form af Bælte- og Vejinitiativet.

Et umiddelbart brændpunkt er Storbritanniens Brexit, og City of Londons afpresningskrav om, at de beholder deres fremtrædende kontrol over verdenshandlen med derivater, til trods for at de formodentlig 'træder ud' af EU. Men det Britiske Imperiums eksistentielle problemer rækker langt, langt ud over Brexit i sig selv. De er truet af halvdelen af menneskehedens 'udtræden' fra deres udplyndrings-mekanismer. De er truet af præsident Trumps skridt til 'udtræden' af de geopolitiske konfrontationer med Rusland og Kina. De er også truet af denne uges spirende alliance mellem Trump og Conte-regeringen i Italien, en alliance som kunne vælte hele EU-strukturen indefra.

Og selvfølgelig er de truet af deres egen overhængende konkurs, og det dilemma at selvom de opretholder eller øger de kvantitative lempelser, vil den spekulative boble af finansielle aktiver indsnævres og falde sammen; og hvis de sænker de kvantitative lempelser og hæver renten, kunne sammenbruddet udløses øjeblikkeligt. Som administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, jamrede i går, står vi over for en truende finansiell katastrofe: "Jeg vil ikke skræmme offentligheden, men vi har aldrig før haft kvantitative lempelser. Vi har aldrig før skullet omstyre ... og folk kan gå panik, når tingene ændrer sig."

I betragtning af denne elefant i lokalet, advarede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag endnu en gang imod den skingre anti-Kina-kampagne i Vesten. "Hvert skridt i retning af konfrontation er det modsatte af det nye paradigmes 'win-win' samarbejde, som formuleret i Lyndon LaRouches 'Fire-magts' forslag, hvilket er den nødvendige erstatning for det bankerotte transatlantiske finanssystem og dets fallerede, gamle geopolitiske paradigme.

[Dobbelt Magtsituation i Verden i Dag](#)

=

[hvilken Vej vil USA tage?](#)

Leder fra LaRouchePAC den 1. august 2018 – BRICS-topmødet i 2018 kan med fordel sammenlignes med Bandung-konferencen for asiatiske og afrikanske nationer i Indonesien i 1955, hvor de tidligere koloniserede nationer mødtes for første gang uden tilstedeværelse af de koloniale herrer. Forskellen fra dengang og nu er, at BRICS nu ikke blot repræsenterer størstedelen af verdens befolkning, men også næsten halvdelen af verdensøkonomien, og langt den største vækst i verdensøkonomien.

Udviklingen på BRICS Forum i sidste uge, og de mange bilaterale og multilaterale møder på sidelinjen mellem statsoverhovederne og institutionerne i det "Globale Syden", demonstrerede, at det nye paradigme allerede eksisterer i verden i dag. Under indflydelse af, ikke nogen nation, men ånden og konceptet om den "Nye Silkevej", som blev iværksat af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013, har næsten alle nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika, der generelt beskrives som 'udviklingslande', sluttet sig sammen for at omdanne verden gennem udvikling, ligesom Kina i løbet af få årtier har taget teten i de fleste kategorier indenfor infrastrukturudvikling og i mange kategorier indenfor industri og videnskabelig forskning, samtidig med at 700 millioner mennesker er blevet løftet ud af fattigdom.

Et af BRICS-topmødets større resultater var forpligtelsen til, endelig, at løfte hele Afrika ud af den tilstand af fattigdom og underudvikling, der er blevet pålagt kontinentet af de tidligere kolonimagter. Indien og Kina forpligtede sig til at arbejde sammen for at bringe deres videnskabelige og teknologiske erfaring til det såkaldt mørke kontinent. Rusland lovede at 'oplyse Afrika' med energiudvikling, anført af atomkraft, tilgængeligt for alle, 'opbygget fra bunden af', for at give elektricitet til de 600 millioner afrikanere, der stadig lever i mørket.

Det andet center for denne dobbelte magtsituation, Vesten, befinder sig i en krise af historiske proportioner. Den Europæiske Union smuldrer både politisk og i flere lande også økonomisk. Det vestlige finanssystem er en spekulativ boble, der er ved at briste. Topmødet mellem den nye italienske premierminister Giuseppe Conte og præsident Trump i mandags har sat en skræk i EU's oligarker, der advarer om, at den nye amerikansk-italienske "akse" vil forstyrre lederskabet i Tyskland og Frankrig, hvis ledere i stigende grad bliver miskrediteret i deres egne nationer og i hele EU. Husk på, at Conte støttede Trumps intervention på G7-topmødet i juni, hvor Trump informerede disse 'ledere af det gamle paradigme' om, at deres sammenslutning i alt væsentlighed er irrelevant, med mindre Rusland er med ved bordet.

Så spørgsmålet forbliver – hvilken vej vil USA tage? Trump har insistet på, at USA skal være venner med Rusland og Kina; at der ikke skal være flere 'regimeskifte-krige', og at han vil genoprette nationens industrielle infrastruktur, der befinder sig i en tilstand af sammenbrud. Kan han gøre det? Keshia Rogers, godkendt af LaRouches Politiske Aktionskomité som kandidat til Kongressen for Texas, har udgivet en erklæring: "Kinas tilgang til Afrika viser os, hvordan vi kan gøre en ende på fattigdommen i USA." Hun udtaler, at USA "lider under ekstrem fattigdom, høje selvmordsrater, stofmisbrug, nedgang i grundlæggende økonomisk infrastruktur og manglende opsparing og finansiering til fremtiden. Alt imens USA har været i et accelereret fysisk økonomisk sammenbrud, har Kina i løbet af de sidste 30 år skabt et økonomisk mirakel med hensyn til bekæmpelse af fattigdom, og løftet i hundredvis af millioner af mennesker ud af

fattigdom med målrettede projekter og strategier, som løser de særegne problemer i hver by for sig. Dette har fungeret, ikke kun i Kina, men over hele verden, især i Afrika. Den hurtige udvikling af den fysiske økonomi, igennem byggeri af udviklingskorridorer med jernbaner og modernisering af havne, er nu at ved at ophæve det Britiske Imperiums overlagte kolonialistiske politik med krige og økonomisk ødelæggelse.”

Dette, konkluderer hun, er den model, som amerikanerne skal følge: “Denne model, som i dag gennemføres i Afrika med hjælp fra Kina og BRICS-nationerne, må vedtages i USA for at omdanne vores forsømte samfund, der er blevet ødelagt af kriminel uagtsomhed, til ‘brødkurve’ med økonomisk vækst og velstand. “Dette er midlet, skriver hun, til at opnå de mål der er fastsat af præsident Trump, som har ” forpligtet sig til at genopbygge og udvide den forfaldne amerikanske infrastruktur, og forbedre relationerne til Rusland og Kina samt andre førende nationer rundt om i verden.” (Se webstedet med Rogers kampagne for den fulde erklæring m.m.)

Rogers har også en anden plan, der omhandler det nye, positive forhold mellem præsident Trump og den nyvalgte præsident i Mexico, López Obrador. Da Trump har erklæret, at NAFTA skal erstattes med en helt ny handelsaftale, bør vi ikke kalde den nye plan for den Nordamerikanske frihandelsaftale, men det ‘Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ, ‘NABRI. På denne måde kan USA deltage fuldt ud i udviklingen af Mexico og i hele Latinamerika, såvel som i USA selv, sammen med Kina og de andre 100 nationer i Bælt- og Vejinitiativet. Og, som Trump og López Obrador begge er enige om, ved at skabe økonomisk udvikling, job og håb for fremtiden, kan flygtningekrisen løses, og narkotikakartellerne, som nu stort set styrer Mexico, besejres.

Det er dette samarbejde mellem, hvad LaRouche kalder ‘de Fire Magter’, Rusland, Kina, Indien og USA samt andre suveræne stater, der måtte ønske at deltage, der kan gøre en ende på ‘Imperiets’ magt i verden én gang for alle, og frembringe et nyt paradigme for menneskeheden.

Trump og Italiens Conte enige om dialog med Rusland;
Trump siger han er villig til at

mødes med Iran

På deres fælles pressekonference i eftermiddags i Det Hvide Hus gjorde den amerikanske præsident Donald Trump og den italienske premierminister Giuseppe Conte det klart, at de har etableret et venskab og et samarbejdsforhold om en række vigtige spørgsmål, selvom de ikke var enige om alle detaljerne. Præsidenten beskrev Conte som "min nye ven ... Vi kom overens lige fra begyndelsen." Han understregede, at "vi er begge udenforstående", og at de hver især føler et ansvar overfor de borgere, der har valgt dem. Han sendte sine varme lykønskninger til Conte med valget som premierminister.

På sådanne strategiske spørgsmål som forholdet til Rusland understregede Conte, at han favoriserer dialog, hvilke, som han også sagde, er grundlæggende i forholdet mellem USA og Rusland. Rusland er en nøglespiller internationalt og geopolitisk, bekræftede han, og mens en ophævelse af sanktionerne er betinget af gennemførelsen af Minsk-aftalerne, kan sanktioner ikke være det sidste ord i sagen. Trump var mere ubøjelig. "Sanktionerne vil forblive i kraft."

Da han af en journalist blev spurgt vedrørende Iran, om han ville møde præsident Hassan Rouhani for at lette spændingerne med dette land, svarede Trump: "Jeg vil mødes med alle og enhver," især når der er spørgsmål om krig og død på spil. Se på hvad der skete som et resultat af mødet med Nordkoreas Kim Jong-un, sagde han. Og "Jeg havde et godt møde med Putin med hensyn til fremtiden og sikkerhed. Jeg tror på at mødes." Han understregede, at han til enhver tid ville mødes med Iran hvor som helst, og "uden forudgående betingelser ". Hvis en ny, meningsfuld aftale kan udarbejdes med Iran, så meget desto bedre, sagde han.

De to ledere understregede, at de ønsker at samarbejde i Middelhavsområdet og i bestræbelserne på at stabilisere Libyen. Både Italien og USA's ledende roller er afgørende, sagde præsidenten. Begge herrer sagde, at der skulle ske store forandringer i indvandringspolitikken for deres respektive lande: Trump sagde, at han ville være villig til at lukke regeringen, hvis Kongressen ikke kommer med ændringer i indvandrerpolitikken og den nødvendige finansiering; og Conte understregede, at Italien ikke kan bære hovedparten af indvandringsstrømmen fra Nordafrika alene. Han meddelte, at han snart vil indkalde til en konference om Libyen, herunder invitere alle interessenter og økonomiske interesser, for at drøfte strategier for stabilisering af landet med respekt for befolkningens rettigheder, for derved at bringe det til det punkt, hvor valg kan afholdes "under betingelser af total stabilitet." Han uddybede ikke den præcise karakter af amerikansk samarbejde i denne indsats.

Fremkomsten af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden finder sted; britisk kupforsøg i USA må slutte.

Leder fra LaRouchePAC den 31. juli 2018 – Betydningen af BRICS-nationernes 10. årlige topmøde i Sydafrika i sidste uge er, at fremkomsten af en ny verdensøkonomisk orden nu finder sted. Dette var tydeligt i udtalelser og handlinger fra statsoverhovederne for Kina, Rusland, Indien og andre, men blev også afspejlet i 'BRICS-Plus' gæstnationernes engagement i den opsøgende indsats rettet mod "det Globale Syd"; BRICS-Plus gæstnationerne repræsenterede systematisk alle de større regionale økonomiske fællesskaber på den sydlige halvkugle, fra Fællesmarkedet (Mercosur) i Sydamerika, til den Afrikanske Union (AU), til Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), og videre til Sydøstasien. Allerede inden BRICS-topmødet trådte sammen, havde Præsident Xi Jinping og premierminister Narendra Modi hver især besøgt Rwanda, som præsiderer for den Afrikanske Union i 2018.

Processen bevæger sig hurtigt. Millioner af mennesker ønsker at udvikle sig og bevæge sig fremad. For eksempel sagde præsident Recep Tayyip Erdogan i Johannesburg, at hans nation, Tyrkiet, burde tilslutte sig BRICS, og gøre det til "BRICST." Bemærk at Tyrkiet i 2018 har formandskabet i Organisationen for Islamisk Samarbejde, som har 57 medlemsstater, heraf 47 der har et muslimsk flertal, og kollektivt repræsenterende 1,3 mia. mennesker. Erdogans økonomiske rådgiver, Cemil Ertem, forklarede den 25. juli, at en "ny politik" begynder at blomstre i østlige lande i modsætning til krisen i Vesten. Ertem sagde, at det udvidede BRICS kan være den økonomiske "ækvivalent" til 'Archimedes løftestang', der flyttede verden. "Opfølgingsplaner fra BRICS-topmødet omfatter for eksempel åbninger af nye filialer af kreditbanker til udvikling. En ny filial af BRICS's Ny Udviklingsbank åbnes snart i Sao Paolo, Brasilien og derefter i Brasilia.

Ved afslutningen af BRICS-topmødet, udsendte Helga Zepp-LaRouche en artikel, "BRICS-landene er i centrum af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden! eller hidtil uset i historien: Hvordan Kina forandrer af verden!" Hun sagde, at topmødet var "formet af den Nye Silkevejs ånd. Det betyder intet mindre, end at en ny æra for menneskeheden er påbegyndt, en æra, hvor alle nationer i verden har ret til udvikling på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt."

I direkte modsætning til denne fremgang, kom så den ulykkelige handling med mordet på den øverste ingeniør for 'Den Store Etiopiske Renæssance-Dæmning' på den Blå Nil, Simegnew Bekele den 27. juli. Dette er et morderisk signal til ingeniører og forskere overalt om at holde sig væk fra udvikling. Give op Skjule sig.

Indtil videre har politiet ikke udsendt nogen endelig udtalelse om, hvem der er ansvarlig. Men – cui bono – poteaftrykket af en britisk operation er tydelig. Selv om der er modsætninger internt i Etiopien, forklarer det ikke målrettede snigmord. For fem uger siden var der også mordforsøget på Etiopiens nyvalgte premierminister Abiy Ahmed, som arbejder aktivt for samarbejde, for fred og udvikling overalt på Afrikas Horn.

Disse målrettede drab og mordforsøg bringer mindelser om lignende tilfælde, foretaget af den britiske geopolitiske flok på et andet kritisk tidspunkt i nyere tid. I Tyskland var der mordene på fortalere for udvikling, Buback (1977), Herrhausen (1989), Rohwedder(1991) og andre – tilskrevet 'Rote Arme Fraktion', en britisk løgnehistorie – og lignende operationer.

Tiden er nu inde til at gøre alt for at sætte en stopper for denne neo-imperialistiske ondskab, én gang for alle. Vi må stoppe kupforsøget af britisk herkomst mod præsidentskabet for USA. Dette gør det muligt for den transatlantiske blok at slutte sig til den historiske revolutionerende globale udvikling, der nu dukker frem. For hver dag som kupforsøget fortsætter, blokeres der for strategiske muligheder, kritiske møder forsinkes og faren for en total krig og kaos forøges.

I dag var der nye signaler af den form for positive udenlandske relationer, som burde finde sted mellem lederne af USA, Kina, Rusland og andre. På den fælles pressekonference i Det Hvide Hus med præsident Trump, sagde den besøgende italienske premierminister Giuseppe Conte, at "forholdet mellem de Forenede Stater og Rusland er grundlæggende ... [for] stabilitet og sikkerhed." Præsident Trump, der gik med til at mødes med præsident Putin, sagde, at han også er parat til at mødes med Iran, hvor som helst og når som helst. Trump sagde: "Jeg tror på møder."

BRICS sætter dagsordenen for global udvikling – USA må gå med for at oprette en ny verdensorden, baseret på fred gennem udvikling

Den enorme dynamik ved topmødet mellem BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) den 25.-27. juli i Johannesburg, og især BRICS's 'Afrika Dialog Forum', der fandt sted ved samme lejlighed, har samlet det meste af verden omkring flere nøglekoncepter: Fred gennem udvikling; 'BRICS-plus' som kernen i et nyt syd-syd-forhold, eller 'Globale Syd'; 'det Nye Silkevejs-koncept som basis for "nye drivkræfter bag udvikling; "atomkraft for alle nationer, med Rusland i spidsen; og det presserende behov for internationalt samarbejde om udviklingen af Afrika og Sydvestasien fra århundreder med koloniale krige og udbytning.

Overvindelsen af det britisk/saudisk-skabte terroristnetværk i Syrien, tilvejebragt af det åbne samarbejde mellem Trump-administrationen og Putin-administration i Rusland, og den lovende omformning af den koreanske halvø tilvejebragt af samarbejdet mellem Trump, Xi Jinping, Putin og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, giver bare et glimt af hvad der kan opnås gennem strategisk samarbejde mellem de store magter, der bryder med det Britiske Imperiums geopolitiske opdeling af verden i øst versus vest.

Den tidligere amerikanske diplomat James Jastras, der talte ved en konference afholdt af Schiller Instituttet i New York City i juni, udgav i lørdags en kraftig artikel i Strategic Culture med titlen "Vil de næste skridt vedrørende Iran pege imod en ny 'de tre store' eller 3. Verdenskrig?" Med 'de tre store', henviser han til USA, Rusland og Kina, idet han noterer, at Trump konsekvent har afvist rollen som 'verdens politimand', som pålagt USA af de anglofile neo-konservative, alt imens han også afviser den afindustrialisering, der fulgte med den radikale 'frihandelspolitik', der også kommer fra briterne. Med henvisning til professor Michael Klare påpeger artiklen korrekt, at Trump konsekvent har presset på for en 'tripolær verdensorden' med USA, Rusland og Kina, der arbejder sammen. Hvorfor ville Trump vende sig imod myten om 'verdens eneste supermagt' i en Pax Americana? Klares indsigt: "I den Trump'ske tankegang er dette land blevet svagt og overstrakt på grund af dets ukritiske overholdelse af de fremherskende forskrifter for den internationale liberale orden, der kræver, at

USA påtager sig opgaven med at være politimand for verden, alt imens de giver dets allierede økonomiske og handelsmæssige fordele til gengæld for deres loyalitet. "En afvisning af den mislykkede rolle (hvilken, som Klare ikke nævner, er den britiske vision af 'britiske hjerner og amerikansk råstyrke', som opretholder imperiet) ville tillade "fremkomsten af et mindre belastet, stærkere Amerika – omtrent som et stærkere Rusland er opstået fra Sovjetunionens vrag i dette århundrede, og et stærkere Kina fra vraget af maoismen."

Jatras advarer om, at hvis det igangværende kupforsøg mod Trump skulle lykkes, ville en regering under Mike Pence bringe 'det gamle regime' tilbage, den "neoliberale, unipolare orden", som hurtigt ville sætte sig i bevægelse for at knuse Trumps samarbejde mellem 'de tre store'. Resultatet ville være en "katastrofe af bogstaveligt talt ufattelige proportioner, en katastrofe, som Trump har forsøgt at stoppe."

Dette er en afspejling af LaRouches halvtreds år lange perspektiv, der blev lanceret for halvtreds år siden, et perspektiv, med en afslutning af den permanente krigsførelse og nedskæringspolitik under det Britiske Imperium, der drives af London og Wall Street. LaRouche hævdede, at dette kun kunne opnås ved en sammenkomst af alle suveræne national-stater baseret på menneskehedens fælles mål. Dette er nu klart inden for rækkevidde. Næsten hele Asien, Afrika og Latinamerika er nu forenet bag dette princip gennem BRICS og den Nye Silkevej. EU smuldrer, mens en ny italiensk regering fører an i et brud med EU-diktaturet og en fornyelse af samarbejdet med Rusland og Kina. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte mødes mandag med præsident Trump i Det Hvide Hus.

På trods af den ekstreme fare er det et historisk øjeblik, der kalder på stor optimisme og fuldt engagement, et øjeblik, og en mulighed, som ikke må gå tabt.

BRICS-Plus Nyskabelse med det
'Globale Syden'
markerer Momentum mod nyt Paradigme
for verdensomspændende Fred og

Udvikling

Det tre dage lange BRICS-topmøde i Johannesburg, som i aftes sluttede med en præsentation af værten, den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa, havde hidtil uset deltagelse af statsoverhoveder og regeringer for de lande, der for indeværende præsiderer for de vigtigste regionale organisationer i det 'Globale Syden.' Dette skete som en opfølgning på BRICS-topmødet i 2017, ved hvilket værtslandet Kina indledte en praksis med "BRICS-Plus", nemlig at invitere fem statsoverhoveder, som repræsenterer "nye markeder og udviklingslande."

Men i år var nyskabelsen med gæstnationer udvidet yderligere for systematisk at engagere alle de lande, der præsiderer for stående organisationer – kaldet "regionale økonomiske fællesskaber" – for det Globale Syden og de Forenede Nationer. De er ikke kun fra Afrika, men fra hele rækken af lande syd for Krebsens vendekreds – det vil sige 'syden' – og omegn. Den fulde liste er gengivet nedenfor.

Titlen på BRICS-Plus initiativet for 'engagement' i 2018 var "BRICS-Plus: Sikring af bæredygtig og inkluderende vækst for velstand i det 'Globale Syden'." Præsident Xi Jinping understregede i hans bemærkninger til 'engagements-dialogen', at nationer sammen kan udforske "nye drivkræfter for udvikling" (se separat slug.) I tråd hermed har den russiske præsident Vladimir Putin drøftet atomkraft med en række nationer, herunder Zambia, Sydafrika, Egypten, og andre.

'Engagements-erklæringen' fra BRICS sagde, at "baggrunden for dette BRICS-Plus koncept er, at skabe en platform for større interaktion og partnerskaber blandt lande i det Globale Syden for at forme dagsordenen for gennemførelsen af ændringer i den globale økonomi ...." Dette indvarsler kommende historiske politiske forandringer, i særdeleshed på mødet til september i Kina, arrangeret af 'Forum for Samarbejde mellem Kina og Afrika (FOCAC).

Organisationer og nations-formandskaber ved topmødet i Johannesburg:

– Afrika –

African Union–Rwanda, 2018 formand

NEPAD (New Partnership for Africa's Development)–Senegal,

Chair of its HSGIC (Government Heads of State and Government Implementation Committee)

IGAD (Intergovernmental Authority on Development)–Ethiopien

ECCAS (Economic Community of Central African States)–Gabon

EAC (East African Community)–Uganda

ECOWAS (Economic Community of West Africa States)–Togo
Common Market for Eastern and Southern Africa–Zambia

– Amerika –

CARICOM (Caribbean Community)–Jamaica, ny formand
MERCOSUR (Common Market of the South)–Argentina, medlem

– Asien –

OIC (Organization of Islamic Cooperation)–Tyrkiet
Africa-Asia Strategic Partnership, Indonesia, formand med
Sydafrika

– Multinationale –

G77 (Group of 77+ Kina)–Ægypten, formand
G20 (Group of 20)–Argentina, formand.

BRICS-topmødet demonstrerer det nye paradigme for menneskeheden – USA må gå med, hvis det skal lykkes

BRICS-topmødet, BRICS Plus-møderne og BRICS-Afrika-forum, der blev holdt i Sydafrika i sidste uge, har demonstreret optimismen hos flertallet af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS Plus, og denne institutions kapacitet for at udgøre kernen i den nye verdensorden, baseret på principper defineret af Lyndon LaRouche over de sidste årtier.

Hvad der nu er påkrævet, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag, er at denne organisationen driver USA til at blive en del af dette nye paradigme, og slutter sig til den nye silkevej. Se rapporterne fra Johannesburg nedenfor, og præsident Trumps mod til at udfordre briternes kupmagere. Det er vores job at udføre det nødvendige næste skridt – at bringe USA og BRICS Plus-nationerne sammen, i ånden af den nye silkevej, til at udvikle Afrika, rekonstruere de transatlantiske økonomier, og skabe det nødvendige nye internationale finanssystem, baseret på LaRouches fire love.